

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος ἀριθμὸς 25
Ἐδοιοίσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΔΙΑΦΟΡΟΥΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44
Πληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν

Περὶ τοῦ λιμένος ἡμῶν ἐνδιαφέρουσαι πληροφορίες.

Τὸ ἡμέτερον λιμενικὸν ζήτημα, ὡς καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ εἴπομεν, εἰσέρχεται μετ' οὐ πολὺ εἰς τὴν δευτέραν αὐτοῦ φάσιν, προκεταί δὲ νὰ ληφθῶσιν περὶ αὐτοῦ σπουδαιόταται ἀποφάσεις ἐπάναγκες ὅθεν εἶναι νὰ γνωρίζῃ τὸ κοινὸν τὰ προηγουμένα τῶν ἀποφάσεων τούτων, ἵνα κρίνῃ περὶ τῆς ἐπικειμένης λύσεως ἀσφαλῶς.

Ἡ θέσις τοῦ ζητήματος τούτου ἐν γε τῷ παρόντι ἐστὶν ἡ ἑξῆς. Κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1883 ὁ ἐργολάβος τοῦ λιμενικοῦ ἔργου διέκοψε τὰς ἐργασίας τῆς κατασκευῆς του, ἰσχυρίζόμενος ὅτι ὁ κατασκευαζόμενος κυματοθραύστης ὑφίσταται κατακαθίσεις ὑπερτέρας τοῦ προβλεφθέντος μέτρου, ὡς ἐκ τῆς συνθέσεως τοῦ πυθμένος, ὅτι ἐποιήσατο χρῆσιν ὑλικῶν κατ' ἀναλογίαν διαφόρων τῶν ὄρων τῆς συμβάσεως καὶ ὅτι πρέπει ν' ἀποζημιωθῇ διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ ἐκ τούτου ζημίαν, νὰ τροποποιηθῇ δὲ ἡ ἀρχικὴ σύμβασις, ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς, νὰ ἐξακολουθήσῃ διελονότι τὸ ἔργον κατὰ μονάδα ἢ κύβον, ἀντὶ τῆς κατ' ἀποκοπὴν συντελέσεως τοῦ ἔργου, ὡς ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς σύμβασις καθόριζεν.

Ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ ἀπέναντι τῆς εὐθύνης τῆς τροποποιήσεως τῆς συμβάσεως, κατ' ὄρους ἀποκρουομένου ἀπὸ τὴν συνείδησιν τοῦ τόπου, δὲν ἐδίστασε νὰ κηρύξῃ ἑκτοτε ἑκπτώτων τὸν ἐργολάβον καὶ ν' ἀποκρούσῃ τοὺς ἰσχυρισμούς του, οὐ μόνον ὡς ἀναποδείκτους, ἀλλ' καὶ ὡς περιπτώσεις προβλεπομένας ρητῶς ὑπὸ τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως καὶ ὑποκειμένας εἰς βάρος αὐτοῦ τοῦ ἐργολάβου. Ἄλλ' ἀντὶ τότε ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ταύτης καὶ νὰ καταδείξῃ τῷ ἐργολάβῳ τὴν εἰς τὰ δικαστήρια ἄγουσαν, ὡς τὴν μόνην ὁδὸν τὴν ἄγουσαν εἰς λύσιν τῆς διαφορᾶς δικαίαν καὶ ἀσφαλῆ, ἐπροτίμησε ν' ἀκούσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον, Κύριος οἶδε ὑπὸ ποίας ἐξωτερικᾶς πιέσεως διατελοῦν, συνέστα νὰ γίνῃ ὡς πείραμα ἑκατὸν μέτρα κυματοθραύστου, (μέρος τοῦ ὄλου,) κατὰ μονάδα, ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψὴν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐργολάβου, μετὰ τὴν συντέλεσιν δὲ τοῦ πειράματος νὰ διακανονισθῶσιν ἐπὶ τὸ δικαιοτέρον αἱ μεταξὺ τῆς Ἐργολαβίας καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπῆς ἀναφεύσαι διενέξεις καὶ διαφοραί.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, μ' ὄλον ὅτι ἀποδεχόμενη τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ Ὑπουργείου, ἐποιήσατο πολλὰς ἐπιφυλάξεις τῶν ἑαυτῆς δικαιωμάτων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς συμβάσεως καὶ τῆς αὐτογνώμονος διακοπῆς τοῦ λιμενικοῦ ἔργου, οὐχ' ἦττον ἀποδεχθεῖσα τὸ πείραμα ἀνεγνώριζεν ἐμμέσως τὴν ἀλήθειαν τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ Ἐργολάβου καὶ διετίθετο, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὴν παροδοχὴν τῶν προτάσεων του, ἐὰν οἱ ἰσχυρισμοὶ του ἤθελον ἀποδειχθῆναι καὶ τυπικῶς ἀληθεῖς, ἐνῶ περὶ τούτου ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εἶχε οὔτε δικαίωμα οὔτε ἀρμοδιότητα ν' ἀποφανθῇ ἢ ἐπι-

τροπὴ ἐπιβλέπει εἰς τὴν ἐφαρμογὴν συμβάσεως κατ' ὅλα ἰσχυρᾶς, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ δὲ τῆς συμβάσεως ἔγγειτο τὸ μόνον ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατ' ὅλην τῆς, μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἔργων, νὰ κηρύξῃ ἑκπτώτων τὸν ἐργολάβον καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια, ἐξ ὧν ἤθελον ἐπέλθῃ ἡ μόνη ἀποδεκτὴ λύσις. Καθ' ἡμᾶς ἡ ἐπιτροπὴ ἔπραξε κάκιστα ἀποδεχθεῖσα τὸ πείραμα καὶ προδικάσασα τὸ ζήτημα, ἐν ᾧ δὲν ἦτο οὔτε δικαστὴς, οὔτε τὰ ἰδιωτικῶς χερίζετο.

Ὅπως δὲ ὅμως τὸ πείραμα ἀπεφασίσθη καὶ ἐπεγερθῆναι ἡ συντέλεσις ἐνὸς τμήματος κυματοθραύστου ἐξ 100 μέτρων ὅπως ἐξελεγχθῶσιν αἱ ἀξιώσεις τοῦ ἐργολάβου, ὡς πρὸς τὰς κατακαθίσεις καὶ τὰς ἐπερχομένας ἀλλοιώσεις εἰς τὸ ἔτερον μέρος τοῦ κυματοθραύστου τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀρχίσῃ οὗτος, καὶ ἵνα τεθῶσιν αἱ βάσεις δικαίαις ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς ἧτις ἀνεοῦθη ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο μεταξὺ τοῦ Ἐργολάβου καὶ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λιμένος Πατρῶν.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἤρξατο πρὸ πολλοῦ καὶ ἤδη εὐρεῖται περὶ τὸ τέλος αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὶν τῆς τελείας συντελέσεώς του ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ δις ἐζήτησε τὴν παρὰ μηχανικῶν ἐξέτασιν του, τὸ πρῶτον μετὰ τὴν σεισμὸν τῆς 15 παρελ. Ἀυγούστου, ὅστις ἐπροξένησεν εἰς ὄλον τὸ λιμενικὸν ἔργον κατακαθίσεις σημαντικᾶς, τὸ δεύτερον δ' ἐπ' ἰσχάτων κατὰ Δεκέμβριον τοῦ ἄρτι λήξαντος ἔτους καὶ ἅμα παρετηρήθη διαφορὰ οὐχὶ ἀσήμαντος μεταξὺ τοῦ προϋπολογισθέντος κύβου, τοῦ ἀπαιτουμένου εἰς κατασκευὴν τοῦ τμήματος τῶν 100 μέτρων καὶ τῶν ῥιφθέντων πετρωμάτων.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ Κυβέρνησις διώρησεν ἐπιτροπὴν ἐκ δύο μηχανικῶν ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς τῶν κ. κ. Ροντέλ καὶ Κελενέκ καὶ τοῦ νομομηχανικοῦ κ. Ζαφειρίου, οἵτινες μετὰ ἐπισταμένην ἐξέτασιν τοῦ ἔργου καὶ τῶν διαφορῶν αὐτοῦ περιστάσεων ὑπέβαλον μακρὰς ἐκθέσεις· αἱ ἐκθέσεις αὗται διδουσι τὴν ἀφετηρίαν τῆς νέας πορείας εἰς τὴν εἰσέρχεται ἤδη τὸ ζήτημα, καὶ διὰ τοῦτο κρίνομεν ἐπάναγκες νὰ γνωρίσωμεν αὐτὰς εἰς τὸ ἐνδιαφερόμενον κοινόν.

Ἐπὶ τῆς πρώτης περιπτώσεως τοῦ σειμοῦ ἢ Ἐπιτροπὴ πιστοποιεῖ ὅτι ὁ σεισμός τῆς 15 Ἀυγούστου π. ε. παρήγαγε γενικὴν κατακλίσιν ἐκ 0,40 τοῦ μέτρου εἰς τὸ τετελεσμένον μέρος τοῦ κυματοθραύστου καὶ ἐξ 1,60 τοῦ μέτρου κατὰ μέσον ὄρον, εἰς τὸ κατασκευαζόμενον χαρὶν δοκιμῆς τεμάχιον. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν μηχανικῶν τὴν διαφορὰν τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων ἐξηγεῖ διὰ διαφορῶν τεχνικῶν παρατηρήσεων, συμπεραίνει δὲ ὅτι ἡ βύθισις ἢ ἐκ τοῦ ἐπισυμβάντος σειμοῦ προκλήθησεν, ὅθ' ἐπὶ πᾶσι βαθμῶν διὰ ἰδιαδοχικῶν κατακαθίσεων καὶ ὅτι ἐπομένως μόνη ἐπανόρθωσις τοῦ κακοῦ εἶνε ἐκείνη ἧτις ἐξετελέσθη ἤδη μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ νομοσπονδίας, ἢ ἐκπλήρωσις διελονότι τῶν καταβυθισθέντων στρωμάτων.

Πλὴν τῶν ἀνω παρατηρήσεων ἢ ἐκ μηχανικῶν

ἐπιτροπὴ ποιεῖται καὶ ἑτέρας περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἔργων, περὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν κατακαθίσεων, περὶ ἐπιβλέψεως τῆς ἐργασίας, ἅτινα παραλείπομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἵνα φθάσωμεν ταχύτερον εἰς τὴν δευτέραν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν μηχανικῶν ἐκθεσιν, ἧτις ἀναγομένη εἰς τὸ κύριον καὶ τὸ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ἀντικείμενον, ἐστὶν ἡ σπουδαιότερα.

Διὰ νεαρᾶς ἐκθέσεώς της, τῆς 11 Ἰανουαρίου ε. ε. ἢ ἐκ Μηχανικῶν ἐπιτροπὴ ἐκθέτει ὅτι ἤδη δύναται νὰ κρίνῃ ἀσφαλῶς περὶ τῆς πορείας καὶ τῆς ἐντάσεως τῶν φαινομένων ἅτινα παρουσιάζει ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ κυματοθραύστου μέσου βάρους 16 μ. 52 ἐπὶ ἐδάφους ἀληθῶς συγκειμένου ἐξ ἰλύος καὶ ἀργίλλου.

Καὶ πρῶτον διὰ τῆς ἐκθέσεως ἀποκρούεται ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐργολάβου περὶ μετακινήσεως τοῦ κυματοθραύστου πρὸς τὸ ἐξω μέρος ὡς ἀναληθῆς, ἀποδίδεται δὲ ἡ παρατηρουμένη τῆς τοποθετήσεως διαφορὰ εἰς λάθος τοῦ οἰκείου μηχανικοῦ οὐχ' ἦττον εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἢ ἐκθεσὶς παραδέχεται ὅτι αὐτὸ πείραμα ἀπέδειξε τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐργολάβου ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς καταβυθίσεως τοῦ κυματοθραύστου καὶ τῆς διαπλατύσεως τῶν πρηνῶν. Εἶναι, ἐπάγεται, ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ ὑπόθεσις περὶ ὑπάρξεως ἀσυμπέστου πυθμένος ἦν παρεδέχθησαν οἱ κ. κ. Πασχάλ καὶ Σκαλιστήρης, ἐπὶ τῇ βάσει ἀνακριβῶν πληροφοριῶν, εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου, εἶνε ἐντελῶς ἐναντία εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ ἐπομένως δὲν ὑπάρχει οὐδεμίαν σχέσιν μεταξὺ τοῦ κατασκευασθσομένου ἔργου καὶ ἐκείνου ὅπερ ἦτο ἐν τῇ διαίεσιν τῶν συμβαλλομένων, ὅτε ἡ ἀρχικὴ σύμβασις ἐγένετο μεταξὺ τοῦ κ. Μανιάκ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λιμένος. Ἀφοῦ τὸ ἀρχικὸν συμβόλαιον εἶναι λαθασμένον ἐπὶ τῆς οὐσίας, δὲν εἶναι ἀμφίβολον ὅτι πρέπει δικαίως νὰ ἀναθεωρηθῇ συμφώνως πρὸς τὴν πραγματικότητα τῶν γεγονότων. »

Δὲν γνωρίζομεν, ἡμεῖς τοῦλάχιστον, ποῖα διεγράφησαν ὄρια εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐκ μηχανικῶν ἐπιτροπῆς ταύτης· ἀνδραγαγόντι πλὴν τῆς τεχνικῆς ἐξέτασεως τοῦ ἔργου, ἀνετέθη αὐτῇ καὶ ἡ νομικὴ τῆς διαφορᾶς ἐπίλυσις, οὐχ' ἦττον παρατηροῦμεν παραδόξως ὅτι οἱ κύριοι μηχανικοὶ δὲν διστάζουσι νὰ ἐκφέρωσι πλὴν τῶν πορισμάτων τῆς τεχνικῆς παρατηρήσεως καὶ μελέτης τῶν καὶ νομικᾶς γνώμας, μετὰ θαυμαστικῆς τῆ ἀληθείας εὐχερείας δι' ἅς τοὺς συγκαίρομεν βεβαίως. Ὅπως δὲ ὅμως παρατηροῦμεν ὅτι ἡ λύσις τῶν νομικῶν ζητημάτων, λόγω ἀναρμοδιότητος, δὲν ἔπρεπε νὰ τοῦς ἀπασχολῇ.

Μετὰ τὴν ἀναγκαίαν ταύτην παρένθεσιν ἀναλαμβάνομεν εἰς χεῖρας τὴν ἐκθεσιν τῶν κ. κ. μηχανικῶν καὶ μανθάνομεν ἐξ αὐτῆς ὅτι πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ὡς πείραμα κατασκευαζόμενου κυματοθραύστου ἐκ μέτρων 100, ἐρίφθησαν 123,000 πλήρη κυβικὰ μέτρα πετρωμάτων καὶ ὅτι πρὸς συντέλεσιν αὐτοῦ ὁ ἀπαιτηθῶσιν ὡς ἐγγίστα ἑτέρα 10,000, ἧτοι ἐν ὄλω 133,000. Ἄλλοι οἱ κ. κ. Πασχάλ καὶ Σκαλιστήρης, μὴ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκτάκτους καταβυθίσεις καὶ ὅς

πολογίζοντες μόνον κατά κύβον και 1/4 δια τα κενά, είχαν προσδιορίσει ως απαιτούμενον ποσόν πετρωμάτων εις συντέλεσιν των 400 μ. κυματοθραύστου μόνον 76,000, μ. Ούτω εκ τούτου εξάγεται ότι εν αυτώ τῷ σώματι του τμήματος αὐτοῦ κατακαθίσεις ἀνέρχονται εις 85 0/0 του θεωρητικοῦ κυβισμού, και εις 50 0/0 εις τὰς κεφαλὰς, ως ἐλαφροτέρας. Τὰς αὐτὰς ἀναλογίας τῶν κατακαθίσεων ἡ Ἐπιτροπὴ παραδέχεται ως πιθανὰς διὰ τὸν ὄλον κυματοθραύστην, φθάνει δὲ εις τὸ συμπέρασμα ὅτι ἂν ὁ κύβος τῶν 800 μ. κυματοθραύστου ἄνευ κατακαθίσεων ἀνέρχεται εις τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν 459,660 μ. Ἐνεκα τῶν παραπροσθέντων κατακαθίσεων θὰ ἀνέλθῃ εις 841,210 μ.

Μετὰ τὰ ἐξαγόμενα ταῦτα ἡ Ἐπιτροπὴ προβαίνει εις τὰς ἐπινεκτέας τροποποιήσεις εις τὸ σχέδιον τοῦ Πασχάλ, ἀ: και ταῦτας παραλείπομεν, διότι πρὸ τούτων πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ἕτερα τινὰ ἀναπόφευκτα εἰς κατανοήσιν τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος.

Ἡ ἐκ μηχανικῶν ἐπιτροπὴ μᾶς ἐπενθυμίζει διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς ὅτι κατὰ τὴν ἀρχικὴν σύμβασιν τὸ ὅλικόν ποσὸν τῆς ἀποκοπῆς διὰ τὰ πετρώματα ἦτο 4,242,585 δρ. ὅτι ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου πρέπει ν' ἀφαιρέσωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ μόλου «Καλαθρύτων» δρ. 240,146 και ὅτι μένει διὰ τὸν ἐξωτερικὸν κυματοθραύστην 4,002,439 δρ. Τὸ ποσὸν λοιπὸν τοῦτο συγκρινόμενον πρὸς ἐκεῖνο τῶν 6,934,570 δρ. εἰς ὃ φθάνομεν ἤδη διὰ τὰ συμπληρώσωμεν τὸ ἔργον μετὰ τὰς κατακαθίσεις, παρουσιάζει αὐξήσιν 2,929,131, δρ. (αὐξήσιν 3 ἑκατομ.)

Τὸ πείραμα ἀπίδειξε λοιπὸν ὅτι ἔχομεν νὰ ἐξοδεύσωμεν πλὴν τοῦ ποσοῦ τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως και 3 ἀκόμη ἑκατομ. δραχμῶν. Ἄλλ' οἱ κ. κ. Μηχανικοὶ εἶνε φιλόανθρωποι, μετὰ τὸ πικρὸν ποτήριον ὅπερ μᾶς προσέφερον μᾶς προσφέρουσιν ἀμέσως και τὸ ἀντίδοτον γλύκισμα, τὸ διδόμενον συνήθως ἀμέσως μετὰ τὴν πόσιν τῶν πικρῶν φαρμάκων. Προτείνουσιν ἐλάττωσιν τῆς δαπάνης ταύτης διὰ τῆς ἀποκοπῆς τοῦ ἔργου· ἄς μὴ ἐκτανθῇ ὁ κυματοθραύστης, λέγουσι, πέραν τοῦ σημείου εἰς ὃ ἐσταμάτησεν ἤδη πρὸς τὸ νότιον μέρος. Ἄν κάμωμεν βραχύτερον τὸ φέρεμα, ἔχομεν χρεῖαν ὀλιγωτέρου ὑδάσματος και κατὰ συνέπειαν ὀλιγωτέρου χρήματος. Τοῦτο νομίζω ὅτι τὸ ἐγνωρίζωμεν ἅπαντες και δὲν εἴχομεν ἀνάγκην νὰ μᾶς τὸ εἰπωσι μηχανικοὶ. Καὶ ἄλλην ἀκόμη οἰκονομίαν προτείνουσιν νὰ ἀναβληθῇ ἡ κατασκευὴ τῶν τῆς ἐπισιπέσεως λιθοδομῶν τοῦ κυματοθραύστου, διότι θ' ἀποφύγωμεν και τὰς κατακαθίσεις· ἡμεῖς γνωρίζομεν ἐντούτοις κατὰ τι ἀποφέρων πλειοτέραν οἰκονομίαν, νὰ ἐγκαταλειψώμεν τελείως τὸ ἔργον και νὰ γλυτώσωμεν ὄλον τὸ ποσόν.

Ἡ ἐκθεσις προβαίνει και εἰς τὴν εξέτασιν τῶν διαφορῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἐργολάβου τῶν προκυψασῶν μετὰ τὰς κατακαθίσεις και τὴν διακοπὴν τῆς ἐργασίας. Ἀναγνωρίζεται ὅθεν τῷ ἐργολάβῳ ὅτι ἡναγκάσθη νὰ ῥίψῃ ὀγκολίθους πλειοτέρους κατὰ κύβον τῶν συμπρωρημένων πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν γενομένων κατακαθίσεων και περὶ τούτου προτείνει τὴν ἱκανοποίησιν του. Ἐπίσης ἀναγνωρίζει τὴν προσγενομένην αὐτῷ ζημίαν ὡς ἐκ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν, ἡ ὑπολογίζεται εἰς δρ. 520,197 και προτείνει και τὰ ἐν Γαλλίᾳ εἰθιζόμενα και ἐπὶ τούτων συμβιβασμὸν πρὸς ὄφελος τοῦ ἐργολάβου. Καὶ ἡ αὐξήσιν τῶν τοῦ χαρτοσήμου τελῶν ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν ἀξίωσιν τοῦ ἐργολάβου, ὅστις ζητεῖ νὰ ἐπιρρίψῃ εἰς ἀποκλειστικὸν θάρος τοῦ λιμένος τὰ τέλη ἐκεῖνα: ζητεῖ ἐπίσης και τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἐγγυήσεως ἣν ἡ ἐκθεσις θεωρεῖ περιττὴν και τῆ ἀλθιείᾳ εἰς τοῦτο δὲν ἔχει ἄδικον, ἀφοῦ ἐδείχθη πλέον ὅτι εἰς οὐδὲν ὄφελουσιν αἱ ἐγγυήσεις, ὅπου πολλὰ ὑπάρχουσι μέσα εἰς ἀποφυγὴν τῶν ὑποχρεώσεων.

Τέλος ἡ ἐκθεσις προτείνει τὴν κατὰ κυβικὸν μέτρον και ἐπὶ τῆ θέσει τιμολογίου τὴν ἐξακο-

λοῦθσιν τοῦ ἔργου, ὡς μόνον τρόπον δίκαιον και ἐξοικονομοῦντα ἐξ ἴσου τὰ συμφέροντα τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον εὐρεῖται ἤδη τὸ κύριον ζήτημα και ἐπὶ τούτων τῶν κατὰ μέρος ζητημάτων θὰ κληθῇ μετ' ὀλίγον ἡ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπὴ ν' ἀποφανθῇ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη, φρονοῦμεν, νὰ εἰπώμεν ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς εἰσονται μεγίστης σημασίας και σημαντικότητος και ὅτι μετ' ἀναλόγου προσοχῆς και περισκέψεως θέλουσι τὰ μέλη αὐτῆς μελετήσῃ τὰ διάφορα ζητήματα, πρὶν ἢ ἀποφανθῶσι περὶ αὐτῶν.

—(—

Ἡ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπὴ πρὶν ἢ ἀποφανθῇ ὀριστικῶς περὶ τῶν πρακτικῶν συνελοῦσα τὴν παρελθ. δευτέραν εἰς συνεδρίαις ἀπεφάσισε τὴν δημοσίευσιν τῆς μετὰ τοῦ ἐργολάβου προσωρινῆς συμβάσεως ὡς και τῶν ἄνω μνημονευομένων ἐκθέσεων τῶν μηχανικῶν, ἵνα και τὸ κοινὸν λάβῃ γνώσιν τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος και ἀκουσθῶσιν οὕτω αἱ γνώμαι τῶν δυναμένων νὰ ἐκφέρωσι τοιαύτην. Ἡ ἐπιτροπὴ οὖν τούτῳ ἀπεφάσισε νὰ δεχθῇ, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἐργασία τοῦ ἐργολάβου, ὅπως οὗτος ἐξακολουθήσῃ ῥίπτων λίθους ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἔργου, νὰ πληρῶνῃ δ' αὐτοὺς κατὰ μονάδα.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἐν Πάτραις ἱερῷ ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὴν 27 Ἰανουαρίου 1887 εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΥΠΟ ΣΠΥΡ. Θ. ΠΑΠΠΑ
δικηγόρου.

Κηδεύομεν σήμερον μίαν ἐκ τῶν ἀρχαῖκῶν φυσιογνωμιῶν, τῶν ὁποίων ὁ τύπος καθ' ἑκάστην καθίσταται ἐν ἡμῖν σπανιώτερος. Ἐκλείπουσιν ἡμέρα τῆ ἡμέρα αἱ εὐγενεῖς φυσιογνωμίαι τῶν γνησίων ἑλλήνων, μὲ τὸ ἀρχαιοπρεπὲς ἦθος των, τὸν ἀγνὸν και ἄδολον χαρακτῆρα των, τὴν ἀπλότητα ἐν τοῖς τρόποις και τῆ διαίτη και μὲ τὴν λευκάζουσαν φρουτανέλλαν των. Ἀποθνήσκουσιν οὗτοι μὲ τὸ μείδιμα εἰς τὰ χεῖλη, διότι κληροδοτοῦσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας, και ἀπέρχονται ν' ἀναπαυθῶσι τὸν αἰώνιον ὕπνον, ἔχοντες ἤσυχον τὴν συνειδήσιν, ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὸ καθ' ἑαυτοὺς και εἶδον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν των τὴν πατρίδα αὐτῶν ἀποτινάσσουσαν τὸν μισαρὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, και τὸν ἥλιον τῆς ἐλευθερίας λάμποντα ἐν μέσῳ ἡμῶν. Ὁ Ἄντωνιος Ἄντωνόπουλος ὑπῆρξε μία ἐκ τῶν ἀρχετυπωτέρων τούτων φυσιογνωμιῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀνεγίνωσκε τις τὰ χαρακτηριστικὰ γνησίου ἑλλήνος, και ἀπετέλει, ὡς πάντες οἱ διασώσαντες τὴν ἀρχαϊκότητα τοῦ ἦθους, πικρὰν διαμαρτύρησιν κατὰ τῆς σήμερον ἐκφυλλίσσεως. Πόσον ὠραιότερα ἦτον ἢ ἐν πάσι σεμνὴ ἐκείνη διαίτα τῶν πατέρων ἡμῶν, πρὸς τὴν ὁποίαν τόσαι και τόσαι ἐπίζηλοι ἀρεταὶ συνεδέοντο!

Ἐγεννήθη και οὗτος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἐν εἰτει 1805, ὅτε ἀκόμη τὴν ἀτυχῆ γῶραν ἐμάστιζεν ὁ βάρβαρος ζυγὸς τῆς Ὀθωμανικῆς δεσποτείας. Ἦτον ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἐν τοῖς στήθεσι τῶν δουλευόντων ἐνεκυμονεῖτο ἡ θύελλα, ἥτις ὀλίγα μετὰ ταῦτα ἔτη τρομερὰ ἐξερράγη και ἀνέδωκε τὴν ἀναλαμπὴν τοῦ 21. Ὁ Ἄντωνιος Ἄντωνόπουλος, υἱὸς τοῦ Δημητρίου Ἄντωνοπούλου δημογέροντος, ἀνετράφη ἑλληνοπρεπῶς και ἐγαλουχήθη μὲ τὸ γάλα τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης. Ὁ ἀγὼν τοῦ 21 εὗρεν αὐτὸν νεανίαν πλήρη σφρίγγος, ἐμπνευσμένον ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς αὐταπαρνήσεως και μισούντα τὴν ζωὴν ἐκείνην μὲ τοὺς ἀτιμωτικὸς ὄρους τῆς. Ὑπὸ τοιούτων ἐμφορούμενος ἀρχῶν μετέσχεν ἐνεργῶς τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τοῦ δευτέρου αὐτοῦ ἔτους, και δὲν

ἐνέκρινε νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ στάδιον τοῦτο, πρὶν ἢ εἶδη ἐκπνεύσαν τὴν ἀπαισίαν δεσποτείας. Παρευρέθη και ἐδρασεν εἰς τὰς σπουδαιοτέρας μάχας ἐν Πελοποννήσῳ ὑπὸ διαφόρους ἀρχηγούς, ἐφ' ὧ και βραδύτερον ἐτιμήθη διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ Ἀγῶνος, ὅστις πρεπόντως ἐκόσμηε τὰ στήθη τοῦ εὐγενούς ἀγωνιστοῦ.

Ὅτε τὸ ἔργον συνετελέσθη, ὁ Ἄντωνόπουλος ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἰδιωτικὸν αὐτοῦ ἄσυλον, και ἤρξατο καλλιεργῶν τὴν ἀτομικὴν του προαγωγὴν και καρπούμενος τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἐν τούτοις αἱ κοσμοῦσαι αὐτὸν ἀρεταὶ εἶχον ἐκτιμηθῆ ἀρκούντως ὑπὸ τῶν συνδημοτῶν του, παρ' οἷς ἀπῆλαυε βαθείας ἐκτιμήσεως και ἀγάπης, και ἐν εἰτει 1847 ἀνεδείχθη κατὰ τὸ ἰσχύον τότε σύστημα τῆς ἐκλογῆς τῶν μάλλων φορολογουμένων, δήμαρχος Πατρέων, ἀλλ' ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ δὲν ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς τότε κυβερνήσεως, ἥτις τὸν ἐθεώρει ἀντιπολιτευόμενον. Κατόπιν ἐξελέχθη δημοτικὸς σύμβουλος και πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Διὰ τῶν ἀξιομάτων τούτων ἐτιμήθη ἐν πολλαῖς περιστάσεσι, πάντοτε δὲ ἐξεπλήρωσε μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας τὸ καθήκον του, σεβόμενος τὴν θέσιν, εἰς ἣν ἀνύψου αὐτὸν ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν συμπολιτῶν του. Εἰς ἀμοιβὴν τῶν διαφορῶν δημοσίων και δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν του, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπένειμεν αὐτῷ τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτήρος, ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν τὰ παράσημα δὲν εἶχον περιέλθει ἀκόμη εἰς τὴν σημερινὴν κατάπτωσιν, και ἀπετέλουν ἀληθῆς βραβεῖον δι' ἐκεῖνους, οἵτινες εἶχον προσενέγκει τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς τὸν τόπον και ἀποθῆ εὐεργεταὶ αὐτοῦ.

Ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ τοῦ Ἄντωνίου Ἄντωνοπούλου, και ὁ αὐστηρότερος ἐρευνητῆς οὐδεμίαν δύναται νὰ ἀνεύρῃ κηλίδα. Χριστιανικώτατος ἐν τοῖς αἰσθήμασι, προσηνέστατος ἐν τοῖς τρόποις, ἀγαθώτατος τὴν καρδίαν και εἰλικρινῆς εἰς τὰς σχέσεις, ἐνέπνευεν εἰς πάντας ἀμέριστον τὴν συμπάθειαν, και ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνθερμοτέρας ἀγάπης τῶν οἰκείων και φίλων. Ὡς οἰκογενειάρχης, ἐνεφορεῖτο ὑπὸ τῶν αὐστηροτέρων ἠθικῶν ἀρχῶν, κύριον αὐτοῦ μέλημα ἔχων τὴν τελείαν διαμόρφωσιν τῶν τέκνων του. Δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι ἠζήσθη νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον του, και νὰ εἶδῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ, καταλαβόντα τὴν προσήκουσαν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν. Ἡ ἀπόλαυσις αὕτη, εἶναι ἡ γλυκυτέρα πασῶν, και καθιστᾷ τὸ ἐγγίζον τέμα τῶν γονέων ἐντελῶς ἀνώδυνον· οὗτος δὲ εἶναι ὁ λόγος δι' ὃν αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ τοῦ Ἄντωνίου Ἄντωνοπούλου ὑπῆρξαν εὐτυχεῖς και γαλήναι.

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν, ἐν ἀτελεῖ σκιαγραφίᾳ, ὁ βίος ἐνὸς ἐτι λειψάνου τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, περισωθέντος μέχρι σήμερον, τὸ ὁποῖον εὐλαβεῖς και πενοῦντες προπέμπομεν σήμερον εἰς τὸν τάφον: Βῆθ αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἀξιότιμε φίλε κ. Συντάκτα.

Ἐπειδὴ εἰς προσεχῆ συνεδρίαις θ' ἀποφασισθῇ παρὰ τοῦ δημοτ. συμβουλίου ἡ πρότασις τοῦ κ. Δημάρχου περὶ συστάσεως πολυτελοῦς και πολυδαπάνου σφαγείου ἐν τῇ θέσει Ἀγιά τῶν Πατρῶν, ἐθεώρησα ἀναγκαῖον πρὶν ἢ ἀποφασισθῇ τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ζήτημα νὰ δημοσιεύσω διὰ τοῦ τύπου τὴν γνωμοδότησίν μου, τὴν ὁποίαν ὡς δημοτικὸς σύμβουλος σκοπεῖω νὰ ὑποβάλω κατὰ τὴν συνεδρίαν, και παρακαλῶ πάντα δουλόμενον νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του πρὸς διαφώτισιν τῆς τε δημοτικῆς ἀρχῆς και παντὸς ἀρμοδίου. Διὸ Σᾶς παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῆτε, μὲ τὴν συνθήκη καλωσύνης σας, νὰ καταχωρήσῃτε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ «Φορολογουμένου» τὴν γνώμην μου ταύτην ἔχουσαν ὡς ἐξῆς:

Μεθ' ὑπολήψεως Ἰ. Θωμόπουλος.

« Προκειμένου περὶ σπουδαιοτάτου ἔργου, χρεῖται ζυγὸς δαπάνης 120 ἕως 140 χιλιάδων δραχμῶν,

θεωρώ καθήκον μου να υποβάλω εις τὸ συμβούλιον τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις μου. Τὸ σφαγεῖον, ἐκτός τοῦ ὅτι πρέπει νὰ ἔχη ὅλα τὰ συστατικά καὶ προσόντα, ἅτινα ἀπαιτεῖ ὁ Νόμος (ἄρθρ. 20 τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1835 Β. Διατάγματος) καὶ αἱ σχετικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις, δέον καὶ νὰ ἐκπληρῆ ἀκωλύτως καὶ εὐχερῶς καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς ἀνάγκας, τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν συνιστᾶται ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ζητεῖται ἡ σύστασις σφαγείου κατὰ σύστημα τῶν μεγαλύτερων εὐρωπαϊκῶν πόλεων, τὸ ὁποῖον, ὡς ἔχουσι δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα τῆς ἀταξίας, δὲν ἔ' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως καὶ τὸν ἀληθῆ προορισμὸν τοῦ καὶ φοβούμαι πολὺ μήπως ἐξ ὑπαρχῆς ἀκόμη κατασταθῆ ἄχρηστον διὰ τὴν ἀκατάλληλον τοποθέτησίν του καὶ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀναγκαίου ῥέοντος ὕδατος, ὡς συνέβη καὶ εἰς τὸν πρὸς ἀπόθεσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν τῆς πόλεως ἀγροσθέντα παρὰ τοῦ δήμου ἀπομεμακρυσμένον ἀγρὸν καὶ εἰς ἄλλα ἔργα, καὶ νὰ ἐξακολουθῆ ὑφισταμένη ἡ σημερινὴ ῥυπαρὰ καὶ πολεμικὰ τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως κατάστασις.

Τέσσαρες ἀγοραὶ κρεάτων ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πόλει ἢ μεσημβρινὴ εἰς ἣν συχνάζουσι τὰ δύο τρίτα σχεδὸν τῆς πόλεως, ἢ τῆς ἀνω πόλεως, ἢ τοῦ Μερκάτου καὶ ἡ νεόδμητος ἀρκτική ἢ τοποθέτησις τοῦ σφαγείου, ἐν ᾧ τύπῳ ὄριστα παρὰ τοῦ κ. Δημάργου, θὰ διευκολύνῃ ἴσως μόνον τὴν ἀρκτικήν, αἱ δὲ ἄλλαι τρεῖς διὰ τὴν μεγάλην ἀπόστασιν θὰ ἐξακολουθῶσι μετερχόμεναι τὴν αὐτὴν ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν καθαριότητα καὶ τὴν ὑγίαν τῆς πόλεως μέθοδον διὰ τὰ σφαζόμενα ζῶα. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τῆς τρικαυτίας ἐπὶ ματαίῳ δαπάνῃ διὰ τὴν ἀπομεμακρυσμένην ἰδίως τοποθέτησιν καὶ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀναγκαίου ὕδατος πρὸς τέλειον καθαρισμὸν τῶν σφαζόμενων καὶ διηλεκτῆ ἀπολύμανσιν τοῦ σφαγείου, καὶ διὰ νὰ συντελέσωμεν ὅσον ἐνεστι εἰς τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως, εὐκολονομένην καὶ τῶν τεσσάρων ἀγορῶν, νομίζω καλὸν καὶ συμφέρον τῷ δήμῳ νὰ λάβωμεν ὑπὸ σπουδαίαν σκέψιν τὰ ἐξῆς δύο πρόσφορα μέτρα ἢ ν' ἀνασυστήσῃ ὁ δῆμος ἐπὶ τὸ βέλτιον προσωρινὸν τὸ ἐπὶ ἰκανὰ ἔτη ὑπάρξαι καὶ ἀνευ τινὸς λόγου, εἰμὴ τῆς κατὰ παράβασιν τῆς τάξεως καὶ ἐξ ἀυθαιρέσιαις τῶν σφαγίων ἐγκαταληφθὲν ἄχρηστον δημοτικὸν σφαγεῖον, κείμενον ἐντὸς τῆς θαλάσσης εἰς θέσιν Τζιζιδι, γειτνιαζὸν μὲ τὴν μᾶλλον συχνάζομένην μεσημβρινὴν ἀγορὰν, διὰ στερεοῦ διατρυτοῦ σαινιδώματος, στηριζομένου ἐπὶ ξυλίνων ἢ σιδηρῶν στηλῶν εἰς βάθος θαλάσσης 8 ἕως 10 ποδῶν, ἐφαπτομένου τῆς ἀρκτικῆς πλευρᾶς τῆς προκυμαίας ἀγίου Ἀνδρέου, ἥτις διὰ μικρᾶς δαπάνης καθίσταται βαθὴ εἰς τὰ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς προσπελάζοντα πρὸς σφαγὴν ζῶα, καὶ ἡ ὀλικὴ δαπάνη τοῦ τοιοῦτον προσωρινοῦ σφαγείου δὲν θὰ ὑπερβῆ τὰς 3 ἕως 4 χιλιάδας δραχμῶν, ἢ τὸ συμφερότερον νὰ συστηθῆ αὐτῷ μόνιμον καὶ παντοεινὸν σφαγεῖον κατάλληλον εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τῶν ἀγορῶν, ἀφοῦ μολωθῆ διὰ τοῦ κ. Μανιάκ ὁ ἀναγκαῖος θαλάσσιος χώρος καὶ στρωθῆ διὰ πλινθῶν διατρυτῶν ἐφ' οὗ ν' ἀνεγερθῆ μόνιμον διαρκὲς σφαγεῖον εἰς βάθος ἔτι μείζον, πάντοτε ὁμως παραπλευρῶς τῆς προκυμαίας, καὶ διὰ τὸ τέλειον τοῦτο παντοεινὸν σφαγεῖον δὲν θὰ χρειασθῶσι καθ' ἂς ἔσυχον πληροφορίας πλέον τῶν 20 ἕως 30 χιλιάδων δραχμῶν.

Ἀμφότερα τὰ κατὰστάματα ταῦτα τὸ τε προσωρινὸν καὶ τὸ παντοεινὸν ἐξυπηρετοῦσιν ἀποχρόντως τὰς ἀνάγκας τῶν ἀγορῶν καὶ δὲν ἀντίκεινται τὸ παράπαν εἰς τὰς περὶ ὑγιεινῆς διατάξεις τῶν νόμων περὶ σφαγίων, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους: α) διότι ἢ ἐκ τοῦ σφαγείου τούτου γραμμὴ ῥεύματος ἀνέμου ἐν περιπτώσει μεσημβρινοῦ δὲν ἐπηρεάζει οὐδόλως τὴν πόλιν, ἀντικρύζουσα εἰς ἀπόστασιν ἰκανὴν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς κεντρικῆς προκυμαίας ἀγίου Νικολαοῦ τοῦτ' αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ ὅταν πνέῃ βορᾶς, ἀπάγων ἔξω εἰς

εὐρείαν θάλασσαν μακρὰν τῆς πόλεως καὶ εἰς ἀντίθετον γραμμὴν πᾶσαν τυχὸν ἀναθυμίασιν β) διότι εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος δύνανται νὰ καθαρίζωνται τὰ σφάγια καὶ ν' ἀπολυμαίνωνται διηλεκτῶς τὸ σφαγεῖον προχείρως καὶ ἀκόπως δι' ἀφθόνου θαλάσσιου ὕδατος, ὅπερ εἶναι τὸ κυριότατον προσὸν τοῦ σφαγείου γ) διότι γειτνιαζέει μὲ τὴν μᾶλλον συχνάζομένην ἀπὸ τὸ πλείστον τῆς πόλεως μεσημβρινὴν ἀγορὰν καὶ εὐκολώτερον διὰ τὴν ἀπόστασιν τοῦ ἐξυπηρετεῖ καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν δύο ἄλλων ἀγορῶν ἀνω πόλεως καὶ Μερκάτου δ) διότι τότε αἵματα καὶ αἱ λοιπαὶ ἀκαθαρσίαι θὰ φέρονται αὐτομάτως ἔξω εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν, παρακωλυούσης τῆς παρακειμένης προκυμαίας ἀγίου Ἀνδρέου τὴν δὲ ἰσχυρίζομένην ὑπὸ τινων συναδέλφων συγκαλονωνίαν μὲ τὰ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν κείμενα προσωρινὰ μετὰ θάλασσαν λουτρὰ εἰς τὴν ὁδὸν ἀγίου Ἀνδρέου ε) διότι ὑπάρχει ἀποθήκη τοῦ δήμου μετὰ ἰκανῆς χωρητικότητος τετελειωμένου περιβάλλου ἀξίας πλέον τῶν 12 χιλιάδων δραχμῶν, ἰκανὴ νὰ παραλάβῃ τὰ ἐκάστοτε φερόμενα εἰς σφαγὴν ζῶα, ἐξαρκούντα εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως ἐφ' ἰκανὰς ἡμέρας, ἥτις ἤδη δυστυχῶς μένει ἄχρηστος, διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ σφαγείου ἐξ ἀυθαιρέσιαις τῶν σφαγίων καὶ ἐκ περιφρονήσεως εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς τάξεως ζ) διότι ἢ ἀρμόδια ἀρχή, εὐκολονομένη διὰ τὸ κεντρικὸν τοῦ σφαγείου θὰ ἐπιτηρῆ αἰείποτε, ἀνδρῶν ὑγιῆ καὶ κατάλληλα εἰς τροφὴν τῶν ἀνθρώπων τὰ σφαζόμενα, ὡς καὶ τὴν ἀπολύμανσιν τοῦ σφαγείου ζ) διότι εἰς τὴν τέλειον παντὸς ἔργου καὶ μάλιστα πολυδαπάνου, δέον νὰ ἐξετάζηται πρὸ παντὸς ἢ χρησιμοποίησις αὐτοῦ, δηλαδὴ ἂν ἐπιτυχάνεται ὁ σκοπὸς, δι' ὃν γίνεται ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου τίς δύναται νὰ μᾶς ἐγγυηθῆ ἢ νὰ μᾶς ἐβεβαιώσῃ, ὅτι ὅπως ἔχουσι δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα εἰς ἐκφυθμὸν κατὰστασιν καὶ θὰ ἔχουσιν ἐνόσω ἐξακολουθεῖ τὸ ὑπάρχον σύστημα τῆς ψηφοθηρίας, θὰ δυνήσων ἢ θὰ θελήσων οἱ ἀρμόδιοι νὰ υποβάλωσιν εἰς τὴν τάξιν τοὺς σφαγεῖς τῶν ζῶων, ὅπως δὲν πράττουσιν καὶ διὰ τὰς παραπλησίαις ἀκαθαρσίαις καὶ παρενοχλήσεσι πολιτῶν αἰείποτε προξενούντας ἐπαγγελματίας καὶ νὰ τοὺς ὑποχρεώσωσι νὰ σφάζωσιν ἐντὸς τοῦ ζητουμένου ἀπομεμακρυσμένου ἐν Ἀγείᾳ σφαγείου, ἀφοῦ μάλιστα δι' ἕκαστον σφάγιον, ὑποκείμενον ἄλλως τε διὰ τὴν ἀπόστασιν εἰς τὴν ἐπίρροιαν τῆς ζέσεως ἐν καιρῷ ἰδίως θέρους, θὰ δαπανᾶται λόγῳ μεταφορᾶς εἰς τὰς ἀγορὰς τὸ πέμπτον ἢ ἕκτον τῆς ἀξίας του, ὅπερ θὰ ἐπιβαρύνῃ τοὺς καταναλωτὰς πολὺτα, ὑπερὸν ἐν ἐτάχθησαν οἱ δημοτικοὶ ἄρχοντες καὶ νόμος καὶ ψήφῳ νὰ μεριμνῶσι καὶ ὅτι ἕκαστος δὲν θὰ ἐξακολουθῆ νὰ σφάζῃ ὅπου εὐκολύνεται, ἐνῶ ὑπάρχοντες κεντρικοῦ σφαγείου, τὸ κακὸν δὲ δὲν ἐκλείψῃ τέλος, πολὺ θὰ μετριασθῇ.

Παρατηρῶ δὲ προσέτι, ὅτι ἐάν συστηθῆ σφαγεῖον ἐν τῇ Ἀγείᾳ, θὰ διακωλύεται καὶ ἡ προσαγωγή τῶν καθ' ἕκαστην σφαζομένων ἐκ τοῦ μεσολαβούτος σιδηροδρόμου καὶ προσέτι ὁ διὰ τοῦτου πνέων βορᾶς ἀνικρύζει τὴν πόλιν ἐκρίθη δὲ καταλληλοτέρα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἢ θέσις αὕτη ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν θέσιν «Γυρί» παρ' ἄλλων ἐπιζητουμένην, διότι ὁ διὰ τῆς τελευταίας πνέων μεσημβρινὸς ἀνεμος εὐθύτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον προσβάλλει τὴν πόλιν. Δὲν ἐλήφθη ὁμως ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, οὔτε ἠρωτήθη ἐάν καὶ τὸ εἰς θέσιν Τζιζιδι θαλάσσιον μέρος εἶναι ἢ οὐ τὸ καταλληλότερον καὶ λυσιτελέστερον.

Κατόπιν ὅλων τούτων καὶ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς οἰκτρᾶς οικονομικῆς κατὰστάσεως τοῦ δήμου, ἀναγκάζεται τις καὶ ἐκὼν ἄκων νὰ προτιμήσῃ τὸ ἐφαρμόσιμον καὶ ὑπηρετικὸν καὶ μάλιστα ὀλιγοδάπανον, ἔστω καὶ ἀτελές, ἀποβαλλομένου ἢ ἀναβαλλομένου τοῦ πολυτελοῦς καὶ πολυδαπάνου, ἀρμόζοντος εἰς μεγαλοπόλεις εὐρωπαϊκᾶς ἔργου, ἐν εὐθαιτέρῳ χρόνῳ καὶ εἰς κρείττονα οικονομικὴν τοῦ δήμου κατὰστασιν, ἀφοῦ οὗτος ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ ἄτελλους ἄναπο-

φεύκτους ἀνάγκας, διότι ὡς ἡ πείρα μᾶς διδάσκει καὶ ὡς ἔχουσι παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα φοβούμαι πολὺ, καὶ εὐχομαι νὰ ψευθῶ, μήπως αἱ 120 ἢ 140 χιλιάδες δραχμαὶ δαπανηθῶσιν ἐπιματαίῳ, τὸ δὲ ἔργον μὲν διὰ τὴν ἀχρησίαν τοῦ μαρτύριον ματαίως δαπάνης καὶ ἀπρονοήσιαις.

Τῆς γνώμης μου ταύτης συμμερίζονται καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν πρακτικωτέρων καὶ συνετωτέρων συμπολιτῶν ἡμῶν ἐθεώρησα δὲ ἀναγκαῖον ἔκτε τοῦ καθήκοντός μου καὶ ἐκ τῆς μεριμνῆς, ἣν ὀφείλει ἕκαστος νὰ ἔχη ὑπερὸ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου, νὰ προκαλέσω καὶ τὴν γνώμην τῶν εἰδημονεστέρων διὰ νὰ γίνῃ τὸ λυσιτελέστερον καὶ νὰ μὴ ἀποφασισθῆ ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ συνεδριάσει τοῦ σπουδαιότερου δημοτικοῦ ἔργου ἢ ἐκτέλεσις, ἀνευ εὐρείας προσεξετάσεως καὶ συζητήσεως.

Σημ. «Φορολογουμένου» — Τὰ ἐπιχειρήματα ὅσα ἐπάγεται ὁ κ. Θωμάπουλος εἰς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης του, εἰσὶ, φρονούμεν, πλέον ἢ ἰκανὰ ἵνα πείσωσι πάντας ὅτι αὕτη εἶναι ἡ μόνη ὀρθὴ γνώμη ἣτις πρέπει ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ἐπικρατήσῃ, ἐάν δὲν ἀποβλέπομεν, κατασκευάζοντες δημοτικὰ κατὰστάματα, εἰς ἐξοικονομήσεις ἀτομικῶν τῆς στιγμῆς περιστάσεων, ἀλλ' εἰς τὰς ἀληθινὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, τὰς παρούσας καὶ τὰς μελλούσας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ λιμενικὸν ζήτημα ἤχθη ἐπ' ἰσχάτων καθ' ἐνώπιον τοῦ δημοτ. συμβουλίου, ὅπερ ἐντούτοις δὲν ἐπαλήφθη αὐτοῦ πρεπόντως. Ββαινούμεν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς εἰσαγωγῆς του καὶ ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ, ὀφειλομένην εἰς τὸ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Π. Ἀλεξόπουλον, ὅστις ὁμολογουμένως μετ' ἄκρου ζήλου καὶ νοημοσύνης παρακολουθεῖ τὴν ἀνέλιξιν τοῦ σκανδαλώδους ζητήματος.

— Ἀνυπομόνως ἀναμένεται καὶ ἐνταῦθα ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἐκ τῶν πρώτων δ' αὐτῆς ἐπημάτων θὰ κριθῆ ἢ μέλλουσα αὐτῆς πορεία.

— Ὑπεροδοκοντούτης ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα τὴν παρελθούσαν δευτέραν καὶ τὴν ἐπομένην ἐκθευῆθη προσηκόντως καὶ μετὰ τῶν τιμῶν τῶν παρασῆμων τοῦ Ἀγώνος καὶ τοῦ «Σωτήρος» ἃ ἔφερον ὁ Ἀντώνιος Ἀντωνόπουλος εἰς τῶν πρώτων οἰκιστῶν τῆς πόλεως καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων οἰκοφυλακῶν βιώσας βίον μακρὸν ἐντιμον, φιλόπονον καὶ ἀναδείξας οἰκογενίαν ἀξιοσέβαστον. Ἀντὶ ἰδίας νεκρολογίας δημοσιεύομεν σήμερον τὸν παρὰ τοῦ κ. Σ. Πάππα ἐκφωνηθέντα εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ κάλλιστον ἐπικηδεῖον, συνοψίζοντα τὸν βίον του καὶ ἐξαίροντα τὰς ἀρετάς του.

— Αἱ κωδωνοκρουσίαι τῶν ἐνταῦθα ἐκκλησιῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ πανηγυρισμοῦ διαφόρων ἑορτῶν, ἀπέβησαν ἀληθεῖς μάλιστα τῶν παροικούντων καὶ τούτων τὰ παράπονα, ἐν ἰδιοτροποτάτῃ ἀναφορᾷ θὰ ὑποβῆ ἀπροσχεῶς εἰς τὸν κ. Νομάρχην γνωστὸς συμπολίτης ὑφιστάμενος συνεχῶς τὸ μαρτύριον τῶν κωδωνοκρουσιῶν τοῦ ναοῦ Παναγίας. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές, ἀπὸ τοῦ νῦν ἐντούτοις δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ παρ' ἡμῖν ἐκκλησίαι ποιοῦνται κατάχρησιν ἐθίμου βασιανιστικοῦ τῶν γειτόνων τῶν ὄχι μόνον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς κυρίας ἑορτῆς ἐκάστης ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐπὶ διαφόροις ἄλλαις προφάσει, ἐπὶ ἡμέρας διαταράσσουσι τὴν ἡσυχίαν τῶν πέριξ οἰκούντων δι' ἀγρίων κωδωνοκρουσιῶν, αἰτινες ἐνῶ οὐδὲν ὀρθοσκευτικὸν αἰσθημα ἐξοργίσωσι, κινουσι εἰς ἀγανάκτησιν σχεδὸν εἰς βλασφημίαν τοὺς ἐργαζομένους, ἢ τοὺς ἀσθενούντας καὶ ἔχοντας ἀνάγκην ὕπνου καὶ ἀναπαύσεως. Καὶ ἐάν τὸ βασιανιστικὸν ἦτο ἡμερήσιον μόνον, ὑπομονὴ ἔδυνάμεθα νὰ πηγαίνωμεν εἰς τὴν ἐξοχὴν, νὰ φεύγωμεν ἀπὸ τὰς οἰκίας

μας· αλλά το μαρτύριον εξακολουθεί και τας τύκτας, που φύγωσαν; Και αν τις ασθενή; εάν υφίσταται κεφαλαλγίαν; πρέπει να υπάγη να κατακλιθῆ εἰς φιλικὴν οἰκίαν; Χθές τὴν νύκτα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, δὲν γνωρίζομεν ποίου πανηγυρισμοῦ, ὁ ναὸς Παντανάσσης, διὰ τῶν κωδωνῶν του, κρουομένων ὑπὸ τινος μαινομένου, δὲν ἄρπσεν εἰς ἡσυχίαν τοὺς γείτονας μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον καὶ ἀσθενεῖς μεγίστην ἔχοντες ἀνάγκην ἀναπαύσεως. Παρακαλοῦμεν νὰ τεθῆ τέρμα εἰς τὸ βρασιαντῆριον τοῦτο τῶν κατοίκων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐχόντων τὴν ἀτυχίαν νὰ κατοικῶσι παρὰ τοὺς ναοὺς. Οἱ κύριοι Ἐπιτροποὶ τῶν ἐκκλησιῶν πρέπει νὰ παύσωσι παρενοχλοῦντες ἀφορήτως τοὺς γείτονας διὰ τρόπον ἀπρηγορημένου ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, διόλου θρησκευτικοῦ καὶ πολὺ ἀγυρτικοῦ. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὕτη βεκλάμα εἶνε ἀπρεπεστάτη καὶ ἀνοίκειος εἰς τὴν σοβαρότητα τῶν θρησκευτικῶν ἐορτῶν, πρὸ παντὸς εἶνε ὀχληρὰ. Ἡ ἀναφορὰ, περὶ τῆς ἀνωτέρω, θὰ εἴπη τὰ λοιπὰ, ἡ ἀστυνομία ἐντούτοις ὀφείλει νὰ λάβῃ μέτρα.

— Καὶ πάλιν ἀκούονται παράπονα κατὰ τῆς κακῆς φυλάξεως τῶν κτημάτων κατὰ τῶν ζῆμιων τῶν κτηνῶν καὶ κτηνοτρόφων.

— Ἐν πλῆρει ἡμέρᾳ τολμηρῶς λαποδύτης εἰσελθὼν ἐνταῦθα εἰς οἰκίαν τινὰ προχθῆς ἤρπασε βραπτομηχανὴν τινὰ καὶ ἀπῆλθεν λαθῶν ἀγνωστον διεύθυνσιν.

— Τὴν νύκτα τῆς προχθῆς τετάρτης πρὸς τὴν πέμπτην περὶ ὥραν 3 ἠρθάθημεν ἐνταῦθα σεισμὸν ὄχι σφοδρὸν καὶ μικρᾶς διάρκειας.

— Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν ἀβριμῆς ἀννήθη τὴν ἐβδομάδα ταύτην διὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅπως αὕτη ἐπιτρέψῃ καὶ αὖθις ἐνταῦθα τὴν λειψοδοσίαν τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ τρεχομένων λογαριασμῶν, ἣν ἀπηγόρευσε πρὸ εἴκοσι περὶπου μηνῶν, ἕνεκεν τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων εἰς αὐτὸς τότε ὁ τόπος εὐρέθη. Ἦδη ὅτε ἐπικρατεῖ ἡ ἀναγκαστικὴ κοκλορορία, αἱ δὲ ἀπαιτήσεις ἀνταλλαγῆς χαρτονομισμάτων διὰ μεταλλικοῦ ἐξέλπειον, ἡ Τράπεζα δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν λειτουργίαν τῶν ὡς εἴρηται τρεχομένων λογαριασμῶν, τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον καὶ αὕτη ἐν πληρεστάτῃ ἀσφαλείᾳ θὰ ὤφελαιται ἐκ τῶν ἐκ τούτων προερχομένων τόκων, καὶ τὸ ἐμπόριον θέλει διευκολύνει τὰ μάλα ἐν τῇ κινήσει του.

— Ἡ ἐπανάληψις τῶν τελευταίων βροχῶν κατέδειξε πάλιν τὴν ἀθλιότητα τῶν ὁδῶν τῆς πόλεώς μας ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ἀσχημίᾳ Ὁ κ. Νομάρχης ἀπηγόρευσε τῷ κ. Δημάρχῳ τὴν πρόχειρον ἐπισκευὴν τῶν, ἣν ἐπεχείρησεν αὐτός πρὸ τινῶν ἡμερῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ ἐπισκευὴ ἐκείνη ἐγένετο παρατόπως, χωρὶς δηλοῦσιν νὰ πρὸυπολογισθῇ πρότερον ἡ δαπάνη, νὰ ἐκτεθῇ ἡ ἐπισκευὴ εἰς μειοδοσίαν, νὰ ἐγκριθῇ κ.τ.λ. Ἄρῳ ἐσώθησαν οἱ τύποι, αἱ κυλιώμεθα ἡμεῖς εἰς τὸν ἕρπυλλον.

— Ἐπὶ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τὸ ἡμέτερον μελοδραματικὸν θέατρον ἔπαυσε τὰς πληρωμὰς καὶ τὰς παραστάσεις του, ἕκαστος δὲ διατελοῦμεν ἐν πληρεστάτῃ ἀμουσίᾳ. Μ' ὅλας τὰς ἀτελείας του τὸ θέατρον τοῦτο ἦτο τί πολὺ καλὸν διὰ τὴν πόλιν ταύτην, ὡς τοιοῦτον δὲ δὲν ἐδύνατο νὰ διατηρηθῇ, διότι παρ' ἡμῖν τὰ καλὰ πράγματα εἰσὶ βραχυτάτης πάντοτε διάρκειας.

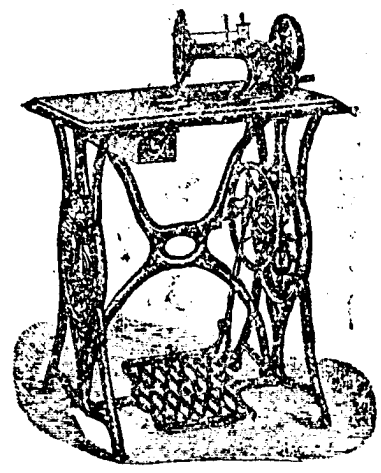
Ἦτο κάλλιστον ἐντευκτικῶν τῆς καλῆς τέξεως, οἱ διερχόμενοι ξένοι εὕρισκον ἐν αὐτῷ πῶς νὰ περᾶσωσιν εὐάρεστος τὰς ἐσπερινὰς ὥρας τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς των, καὶ νὰ λάβωσι μίαν ἰδέαν περὶ τῆς κοινωνίας μας, ἀνεπτύσσατο ὀλίγον τὸ μουσικὸν αἶσθημα, ἐβλεπόμεθα τέλος. Αἱ μελοδραματικαὶ παραστάσεις, χάρις εἰς τὴν ἀκούραστον φιλοτιμίαν τῆς οἰκίας Ἐπιτροπῆς, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐξακολουθήσωσι μέχρι τέλους τῆς θεατρικῆς περιόδου, ἐάν μὴ, παρ' ἐλπίδα, πολλοὶ τῶν ἐνοικιαστῶν θεωρεῖων καὶ τῶν συνδρομητῶν ἤνοιοντο γὰ καταβάλλωσι ἐμπροθέσμω

τὴν τρίτην δόσιν τοῦ μισθώματος τῶν θεωρεῖων καὶ τῶν συνδρομῶν των. Αἰτία ὅθεν τῆς ἀποτόμου διακοπῆς τοῦ θεάτρου ἐγένοντο οἱ καθυστερήσαντες εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ῥητῶν ὑποχρεώσεών των, οἱ ἀρνηθέντες σχεδὸν τὴν ὑπογραφήν των· οἱ ἴδιοι δ' ἐγένοντο καὶ παραίτιοι τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζημίας τῶν εὐγενῶς καὶ φιλοτίμως πληρωσάντων, ὡς καὶ τοῦ νὰ μείνωσιν εἰς τοὺς δρόμους καὶ ἄνευ μέσων ἐπανόδου εἰς τὴν πατρίδα των, περὶ τοὺς τεσσαράκοντα δυστυχεῖς καλλιτέχναι, οἱ πλειότεροι οἰκογενειάρχαι. Δυστυχῶς οἱ πλειότεροι τῶν ἀρνηθέντων νὰ πληρώσωσιν εἰσὶν ἐξ ἐκείνων οἵτινες διεκδικοῦσιν ὑπεροχον θέσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ καὶ εἰς πᾶσαν περιστασιν θέλοντες νὰ σημαίνωσι κατὶ παρ' ἡμῖν ἀλλὰ τοιαύτη συμπεριφορὰ εἶναι ἀκριβῶς ἀρνήσις τῶν ἀξιώσεών των τούτων. (la noblesse oblige.) Κατ' αὐτῶν δικαίως παραπονοῦνται οἱ πληρώσαντες ἐκ τῶν ἐνοικιαστῶν θεωρεῖων καὶ συνδρομητῶν, διότι χάρις εἰς τὸ χρέμα καὶ τὴν φιλοτιμίαν των ἤκουσαν καὶ τινὰς παραστάσεις δωρεάν οἱ κύριοι καθυστερήσαντες καὶ ἀρνηθέντες. Ἄς τὸ ἀναγράψωσι καὶ τοῦτο μεταξὺ τῶν κερδῶν των, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα κέρδη δὲν προσπορίζουσι θέσιν ἐν τῷ τόπῳ, καταβιβάζουσι τούναντίον τοὺς κερδίζοντας εἰς ἄλλην τάξιν. Πρέπει ἐντούτοις νὰ πεισθῶμεν πλέον ἅπαντες ὅτι παρ' ἡμῖν τὸ θέατρον εἶναι ἴδρυμα ἀχρηστον, διότι δὲν ἀποτελεῖ οὐσιώδη ἔρον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς ὡς ἀλλαχοῦ, οὐδὲ ἀναποκρίνεται εἰς ἠθικὴν τινὰ ἀνάγκην ἀναπόφευκτον· εἶνε τί ξένον πρὸς τὰς διαθέσεις μας, ἀν δὲ συμμετέχωμεν αὐτοῦ ἐνίοτε τὸ πράττομεν διὰ νὰ φαινόμεθα ὀλίγον, ἀρχοντοχωριατίζοντες, διὰ νὰ μὴ ὑστερῶμεν εἰς ὅτι κάμνουσιν οἱ ἄλλοι, διὰ νὰ μὴ παύσωμεν ἀποτελοῦντες μέρος τῆς καλῆς τάξεως καὶ ἀνήκοντες εἰς τοὺς φιλομούσους· συνεπῶς καλὸν εἶνε ἐπὶ πολὺ ἀκόμη οὐδεμία νὰ γίνῃ σκέψις περὶ θεάτρου καὶ μάλιστα μελοδράματος. Ἄς κατακλιόμεθα ἀπὸ τὴν ὀγδόην ὥραν τῆς ἐσπέρας, αἱ μὴ βλεπέμεθα ἐν κοινῷ διὰ ν' ἀγριέψωμεν ὡς τέλους ἐντελῶς, αἱ κλεισθῶμεν εἰς τὰς οἰκίας μας μέχρι οὐ φθάσωμεν εἰς τὴν ἀποκτήνωσιν.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς μεθαύριον Σαββάτου ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Λάνδη προσκαλοῦσιν εἰς θεατρικὴν ἐσπερίδα ἐν τῷ θεάτρῳ τοὺς παρ' ἡμῖν φιλομούσους καὶ πάντας ἐκείνους οἵτινες γνωρίζουσι πόσον ἠδικήθησαν οἱ δύο οὗτοι καλλιτέχναι ἐκ τῆς κακῆς ἐκθέσεως τοῦ θεάτρου ἡμῶν. Ὁ μὲν κ. Λάνδης ὡς ἐργολάβος, μ' ὄλον ὅτι συνετέλεσεν ἐν μέρει εἰς τὴν ἐκθασιν ἐκείνην, ἐξέρχεται τῆς ἐργολαεῖας μὲν κενὰς τὰς χεῖρας καὶ δύναται νὰ ἐπιδείξῃ διαχείρισιν ἀμεμπτον· ἡ δὲ σύζυγός του κ. Λάνδη μετακληθεῖσα ἐνταῦθα ἐξ Ἰταλίας, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ θιάσου καὶ ἐργασθεῖσα τῶσιν καλῶς καὶ φιλοτίμως, ἀπέρχεται ἐντεῦθεν ἄνευ ἀμοιβῆς, διὰ τοῦτο δικαιοῦται πάσης συμπαιθείας καὶ ὑποστηρίξεως κατὰ τὴν αὐριον διδομένην πρὸς ὀφελὸς τῆς παράστασις, ἵνα ἀπέλθῃ ἐντεῦθεν ἀποκομιζούσα καὶ τινὰ καλὴν ἀνάμνησιν. Ἡ παράστασις θέλει εἶσθαι ποικίλη· δοθησεται ἡ 2α πρᾶξις τοῦ Ruy Blas σχεδὸν ὀλόκληρος, ἡ 3η ἐπίσης τοῦ Faust, ἡ γνωστὴ μονωδία καὶ διωδία ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ μελοδραματικοῦ «ὁ ὑποψήφιος» καὶ τελευταῖον ἡ τετάρτη πρᾶξις τῆς Τραβιάτας.

— Ὁ ἱεροκρῦξ κ. Ἠλίας Βλαχόπουλος ὀμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Παντοκράτορος.

Ἀπωλέσθη καρφοβελόνη χρυσοῦ φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ ἀρχαῖον ἀργυροῦν νόμισμα. Ὁ εὐρὼν αὐτὴν παρκαλεῖται νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς τὸ γραφεῖον μας καὶ ἀμοιφθήσεται.

ΝΕΩΤΑΤΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΙΓΚΕΡ

Αἱ πρωτότυποι μηχαναὶ ῥαπτικῆς

Σ Ι Γ Κ Ε Ρ

μὲ δακτυλοειδῆ σαίταν «navicella» εἶναι αἱ ἐντελέστεραι μηχαναὶ ῥαπτικῆς πρὸς κατασκευὴν ἀσπροούχων, ἐνδυμάτων, περιστηθίων καὶ ἀλεξιβροχιῶν ὡς καὶ δι' ὑποδηματοποιούς, ῥάπτας, κατασκευαστὰς φρεσιῶν καὶ διὰ πᾶν ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὴν βιομηχανίαν. Αἱ κυριώτεραι ιδιότητες αἱ καθιστῶσαι αὐτὰς προτιμητέας εἶναι ἀπλότης ἐν τῇ κατασκευῇ ἐξαιρετοῦ ὕλικόν, ἐλαφρὰ καὶ ταχεῖα κίνησις περὶ τὴν χρῆσιν ὑπερβαλλόντως ὠραιοῦ ῥάψιμον.

Πλήρης ἐγγύησις.—Ὅθνηται δίδονται δωρεάν. Πληρωμὴ γίνεται κατὰ διαφόρους δόσεις.

Τὸ ἐνταῦθα κατάστημα τῆς ἐταιρίας, κεῖται ἐν ὁδῷ ἀγίου Νικολάου, ὅπου ἐπισκευάζεται καὶ πᾶσα βλάβη εἰς οἰουδήποτε εἶδους μηχανάς.

Ἡ ἐταιρία ἔχει καταστήματα εἰς Ζάκυνθον, εἰς Πάτρας καὶ Κεφαλληνίαν· ἔχω πρὸς τούτους σαίτας, δέχομαι καὶ παραγγελίας διὰ σφραγίδας κρουτσούκ.

Πάτρας 20 Δεκεμβρίου 1886.

Ὁ ἐνταῦθα διευθυντῆς
PASQUALE MERLO.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ν τ α μ ι ζ ἄ ν α ι μεγάλαι ἐξ ὕλου πολὺ ἰσχυροῦ, χωρητικότητος 50 σχεδὸν ὀκάδων, χρήσιμα πρὸς ἐναπόθεσιν οἴνου ἢ ἐλαίου· Διευθυνσις: (εἰς ἐργολαβίαν λιμένους προκουμαίαν «Καλαβρύτων») εἰς Πάτρας.

ΠΩΛΙΤΑΙ ἐν τῇ θέσει Ἄγυλᾷ ἀγρὸς 39 στρεμμάτων ἀντὶ δραχ. Ν. 3,500 ἐξ ὧν μετρητὰ δραχ. Ν. 1000. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ ἐμπορομεσίτου Γεωργίου Α. Παππαγεωργίου.

Δεύτερον πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ. Ὁ ἐν Πάτραις κλάδος τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς ἀντιπροσωπευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. κ. Ἐρρίκον Γκρῆν κατοικοῦ Πατρῶν δηλοποιεῖ ὅτι·

Ἀκυρωθέντος τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ γενομένου κατὰ τὰ ἀπὸ 9 Μαΐου καὶ 12 Ἰουνίου 1884 πρῶτον καὶ δεύτερον προγράμματα τῆς ἐνυποθήκου οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου μας Πέτρου Ἀνοῖνου, ἀντιπροσωπευόμενον τότε ὑπὸ τοῦ συνδίκου τῆς πτωχεύσεως τοῦ Παναγιώτου Θεοφίλου, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1104 π. ε. ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθῆναις Ἐφετών, ἕνεκα τυπικοῦ λόγου τῆς μὴ καθέσεως ἐκθέσεως ἐκτεμησέως εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ἐπαναλαμβάνεται ἡ διαδικασία τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν προγραμμάτων κατὰ τς τοῦ ὀφειλέτου μας (ἀκολουθεῖ)